

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 P 108871 22 Mož

Novi Travnik, 06.09.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Davor Kelava, kao predsjednik vijeća, Alma Islamović i Mirjana Grubešić, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari predlagatelja osiguranja G. S., M.S. i A.S., svi nastanjeni na adresi S., .., svi zastupani po punomoćniku Rami Atajić, advokatu iz Sarajeva, protiv protupredlagatelja Općina Bugojno, radi određivanja mjere osiguranja, odlučujući po žalbi predlagatelja osiguranja zastupanih po punomoćniku izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 P 108871 22 Mo od 04.07.2022.godine, na sjednici vijeća održanoj dana 06.09.2022. godine, donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalba predlagatelja osiguranja se odbija kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 P 108871 22 Mo od 04.07.2022.godine.

Obrazloženje

Osporenim prvostepenim rješenjem odbačen je prijedlog za određivanje mjere osiguranja na nekretninama upisanim k.č. broj 4/3 i 4/52 (1249 i 1251) k.o. .., kao neuredan.

Protiv ovog rješenja predlagatelji osiguranja zastupani po punomoćniku su blagovremeno izjavili žalbu iz razloga koji se mogu podvesti pod odredbu člana 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku F BiH, s prijedlogom drugostepenom sudu da žalbu uvaži i pobijano rješenje preinači tako što će usvojiti prijedlog predlagatelja. U obrazloženju žalbe se navodi da su žalitelji dokazali da su nasljednici nekretnina koje je Općina Bugojno bila izuzela za izgradnju pijace. Budući da nekretnine nisu bile privedene namjeni, Općina Bugojno je bila dužna da izvrši povrat nekretnina vlasnicima ili da isplati adekvatnu naknadu. Budući da se to nije dogodilo, žalitelji traže da sud odredi privremenu mjeru radi zabrane otuđenja i raspolaganja tim nekretninama. U prilog navedenom dostavili su rješenje o nasljeđivanju predmetnih nekretnina Općinskog suda u Sarajevu broj O-82/2001 od 25.01.2001. godine i zemljišnoknjižni izvadak.

Nakon što je ispitao prvostepenu odluku u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti shodno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine F BiH", broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud zaključio je slijedeće:

Žalba nije osnovana.

Iz predmetnog stanja spisa proizilazi da su dana 01.06.2022. godine predlagatelji podnijeli kod tog suda prijedlog radi određivanja mjere osiguranja na nekretninama upisanim k.č. broj 4/3 i 4/52 (1249 i 1251) k.o. Bugojno.

Ispitujući podneseni prijedlog prvostepeni sud je utvrdio da je podneseni prijedlog potpisan samo od G.S. iako su kao podnosioci navedeni i ostali predlagatelji te kako podneseni prijedlog nije sadržavao sve elemente propisane članom 276. stav 3. Zakona o parničnom postupku F BiH, to je sud svojim rješenjem, broj gornji, od 06.06.2022. godine vratio prijedlog na uređenje uz uputu da su predlagatelji dužni urediti podneseni prijedlog na način da će u istom istaći zahtjev u kojem će označiti potraživanje čije osiguranje traži, odrediti mjeru, sredstava i predmet osiguranja, navesti činjenice na kojima se zasniva prijedlog, predložiti dokaze kojima se ti navodi potkrepljuju te precizno označiti tko su podnosioci prijedloga te da svi podnositelji prijedloga moraju potpisati prijedlog za određivanje mjere osiguranja, a sve to uz upozorenje da ako prijedlog ne bude vraćen sa ispravkom u naznačenom roku, sud će prijedlog smatrati povučenim, a ako bude vraćen bez ispravke sud će prijedlog odbaciti. Ovakvo rješenje sud je donio iz razloga što se u podnesenom prijedlogu uopće ne navodi o kakvom raspolaganju protupredlagatelja se radi, da nije navedeno niti obrazložena opasnost da bi bez određivanja mjere osiguranja se moglo spriječiti ili otežati ostvarivanje prava predlagatelja, nisu obrazložena ni učinjena vjerovatnim postojanje prava predlagatelja na navedenim nekretninama, nije navedeno da li protupredlagatelji raspolazu predmetnim nekretninama, nisu priložili odgovarajuće dokaze (ZK izvadak) iz kojih bi se moglo zaključiti da su i tko su od predlagatelja upisani kao vlasnici i o kojim nekretninama se radi.

Dana 15.06.2022. godine predlagatelji G., A. i M.S., zastupani po punomoćniku su dostavili pismeni podnesak u kojem je istaknuto da se vrši dopuna prijedloga na način da se dostavlja punomoć navedenih predlagatelja za zastupanje, te navodi rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Sarajevu broj O-82/01 od 27.09.2001. godine i rješenje broj 65 O O 160733 od 23.11.2010. godine, na temelju kojih su nasljeđivanjem stekli pravo vlasništva na predmetnim nekretninama te da je Općina Bugojno već raspisala natječaj o prodaji nekretnina čiji su vlasnici podnositelji prijedloga zbog čega predlažu da sud usvoji predloženu mjeru.

Prvostepeni sud razmatrajući navedeno je utvrdio da predlagatelji sudu nisu dostavili kao dokaz navedena rješenja o nasljeđivanju, niti drugi dokaz potvrde vlasništva predlagatelja na predmetnim nekretninama, a da iz priloženog zemljišnoknjižnog uložka broj 1155 k.p. ... (kao i zk. ul. broj 679 k.o. ..., opaska

ovog suda) proizilazi da je na nekretninama iz ovog zk. uložka upisan vlasnik Država sa 1/1 dijela, tj. da predlagatelji nisu upisani kao vlasnici istih.

Imajući u vidu navedeno, kao i to da navedeni prijedlog nije ispravljen niti dopunjen vezano za vjerovatnost da bez određivanje mjere bi se moglo otežati ostvarenje potraživanja ili na drugi način štetno utjecati na prava predlagatelja s obzirom da predlagatelji nisu dostavili sudu natječaj o prodajni nekretnina niti su dostavili punomoći, niti potpise predlagača koji su prvobitno navedeni u podnesenom prijedlogu tj. pored označenih i predlagatelja A. R. i A.K., slijedom čega je prvostepeni sud shodno članu 336. stav 4. Zakona o parničnom postupku F BiH donio odluku kao u izreci pobijanog rješenja.

Prednja odluka prvostepenog suda je pravilna i zakonita.

Suprotno navodima žalbe, prvostepeni sud kod ovakvog stanja stvari se nije mogao upuštati u donošenje odluke o mjeri osiguranja na način kako se to tražilo u podnesenom prijedlogu i kod kojeg se istrajava u žalbi, obzirom da sadržaj podnesenog prijedloga, kao i priloženi materijalni dokazi koji su od značaja za utvrđenje ispunjenja pretpostavki za primjenu predložene mjere osiguranja ne ispunjavaju zakonom propisane uslove.

Obzirom da i po ocjeni ovog suda punomoćnik predlagatelja osiguranja nije dostavio sudu uredan prijedlog tj. i prije svega, nije prijedlog podnio u smislu odredbe člana 276. Zakona o parničnom postupku F BiH, a niti je u smislu stava 3. ovog člana istakao jasan i opredjeljen zahtjev, te kako nije naveo, niti dokazao vjerovatnost svog potraživanja, a niti u pogledu ispunjenja drugog uslova iz člana 269. stav 1. tačka 1. i 2. Zakona o parničnom postupku, (a koji uslovi moraju biti kumulativno ispunjeni), tj. da predlagatelj osiguranja nije učinio vjerovratnim postojanje potraživanja ili prava a niti je dokazao postojanje opasnosti da bi bez takve mjere protivnik osiguranja mogao poduzimanjem određene aktivnosti nanijeti štetu predlagatelju osiguranja ..., i koje opasnosti odnosno aktivnosti u smislu suštine ove zakonske odredbe moraju biti konkretne, a da samo izjavljivanje da od strane protivnika osiguranja izuzete nekretnine nisu privedene namjeni, da su iste trebale biti vraćene vlasnicima ili da im se isplati adekvatna naknada ne može se tumačiti kao objektivna, a niti subjektivna opasnost koja bi štetno utjecala na prava predlagatelja, tj. isto samo po sebi nije dovoljno da bi se tumačilo na način da predstavlja opasnost iz aspekta relevantnih odredbi Zakona o parničnom postupku pa da bi sud mogao eventualno donijeti drugačiju odluku.

Prema tome, kako u konkretnom slučaju nisu ispunjene procesne pretpostavke, kao ni da iz sadržaja podnesenog odnosno „dopunjenog“ prijedloga i priloga uz isto se ne može zaključiti da postoje uslovi za određivanje predložene mjere osiguranja temeljem gore citiranih odredbi, odnosno da se o istom ne može meritorno odlučiti, to je odluka prvostepenog suda pravilna i zakonita, pa se žalitelji radi nepotrebnog ponavljanja upućuje na potpuno činjenično i pravno

obrazloženje prvostepenog suda koje je sačinjeno na način propisan odredbom člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku F BiH .

Stoga, kako je ustanovljeno da ne postoje razlozi zbog kojih se odnosno rješenje pobija, kao ni oni na koje ovaj sud pazi kao drugostepeni po službenoj dužnosti, to je temeljem odredbe člana 235. stav 1. tačka 2. Zakona o parničnom postupku, valjalo žalbu odbiti i odlučiti kao u izreci.

Predsjednik vijeća

Davor Kelava